

Tygodniowy przegląd prasy podatkowej
03.11.2025 – 09.11.2025

W numerze:

CIT

- Wynagrodzenie z tytułu świadczeń niepieniężnych. Czy to ukryty zysk?
- Home office to nie zakład podatkowy zagranicznej firmy
- Podatek u źródła nie schodzi z sądowej wokandy

PIT

- Ulga mieszkaniowa. Fiskus nieugięty w sprawie umów deweloperskich

VAT

- VAT marża a proporcja odliczenia. Zapadł precedensowy wyrok NSA
- Gmina wspierająca turystykę nie działa jako podatnik VAT

Postępowanie podatkowe

- Nie ma pewności, czy zmiany w ordynacji podatkowej przyniosą korzyści podatnikom

Wynagrodzenie z tytułu świadczeń niepieniężnych. Czy to ukryty zysk?

Źródło: GAZETAPRAWNA.PL, Agnieszka Pokojńska 03-11-2025

Od wynagrodzenia wypłacanego wspólnikowi za prowadzenie spraw spółki oraz z tytułu wykonywania świadczeń niepieniężnych spółka musi zapłacić estoński CIT. Jest to ukryty zysk – stwierdził szef Krajowej Administracji Skarbowej w interpretacji zmieniającej z dnia 22 października 2025 r. (sygn. DOP12.8221.8.2025).

Początkowo organy podatkowe uznawały, że wynagrodzenie wspólników z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych – o których mowa w art. 176 kodeksu spółek handlowych – nie stanowi ukrytego zysku w rozumieniu przepisów o estońskim CIT. Z czasem jednak fiskus zmienił swoje stanowisko i zaczął wydawać niekorzystne dla podatników interpretacje, uznając takie wynagrodzenia za podlegające opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek.

Ministerstwo Finansów postanowiło uregulować tę kwestię ustawowo. W projekcie nowelizacji ustaw o PIT i CIT (UD116) zaproponowano dopisanie do art. 28m ust. 3 ustawy o CIT nowego punktu, który wprost przesądzi, że wynagrodzenia z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych będą traktowane jako ukryte zyski. Choć planowano, by przepisy weszły w życie 1 stycznia 2026 r., ich uchwalenie w tym terminie jest mało prawdopodobne – projekt nie został jeszcze przyjęty przez rząd.

Równocześnie szef Krajowej Administracji Skarbowej rozpoczął przegląd dotychczasowych interpretacji indywidualnych, zmieniając te, które uznawały wynagrodzenie wspólnika za neutralne podatkowo. W jednej ze spraw dotyczącej spółki komandytowo-akcyjnej KAS uznał, że świadczenia wykonywane przez komplementariusza – takie jak kontakty z klientami, dostawcami czy urzędami – są nierozdzielnie związane z jego statusem wspólnika i prawem do udziału w zysku.

[Pokaż artykuł](#)

Home office to nie zakład podatkowy zagranicznej firmy

Źródło: GAZETAPRAWNA.PL, Agnieszka Pokojńska 03-11-2025

Dobra wiadomość dla zagranicznych firm, które zatrudniają zdalnych pracowników z Polski. Domowe biuro nie jest zakładem podatkowym, a to oznacza, że taka firma nie musi rozliczać się w naszym kraju z wygenerowanych przez takiego pracownika dochodów – jest to wynik wyroku NSA z 28 października 2025 r. (sygn. akt. II FSK 163/23).

Sprawa dotyczyła niemieckiej spółki konsultingowej, która zatrudniała w Polsce osoby wykonujące zadania administracyjne i techniczne z własnych mieszkań, przy użyciu sprzętu służbowego. Spółka nie wynajmowała w Polsce żadnej nieruchomości ani biura, a wszelkie decyzje biznesowe zapadały w Niemczech. Fiskus uznał jednak, że taki model działalności oznacza powstanie zakładu podatkowego. Zarówno Wojewódzki Sąd Administracyjny, jak i NSA nie zgodziły się z tym stanowiskiem – wskazując, że prywatne mieszkania pracowników nie stanowią „stałej placówki”, którą spółka mogłaby dysponować.

Sądy uznały, że o istnieniu zakładu można mówić jedynie wtedy, gdy zagraniczne przedsiębiorstwo posiada w Polsce stałą placówkę, przez którą prowadzi działalność gospodarczą. Sam fakt wykonywania zadań zdalnych przez pracowników – nawet przy użyciu firmowego sprzętu – nie spełnia tego warunku. Dodatkowo, jeżeli wykonywane czynności mają

charakter pomocniczy lub administracyjny, nie można uznać, że w Polsce prowadzona jest zasadnicza działalność spółki.

To już drugie orzeczenie NSA potwierdzające, że home office nie stanowi sam w sobie podstawy do uznania istnienia zakładu podatkowego zagranicznego pracodawcy.

[Pokaż artykuł](#)

Podatek u źródła nie schodzi z sądowej wokandy

Źródło: GAZETAPRAWNA.PL, Izabela Tomaszewska-Galuszka. Mariusz Szulc 06-11-2025

Coraz częściej polscy przedsiębiorcy mają problem z rozliczeniem podatku u źródła przy płatnościach za granicę. Dotyczy to zwłaszcza wynagrodzeń za pośrednictwo handlowe oraz za korzystanie z infrastruktury informatycznej, takiej jak serwery zagraniczne. Najnowsze wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 i 30 października 2025 r. (II FSK 112/23 i II FSK 183/23) potwierdzają, że fiskus i sądy nie zawsze patrzą na te usługi w ten sam sposób.

Podatek u źródła dotyczy m.in. płatności za użytkowanie urządzeń przemysłowych oraz świadczenia doradcze, reklamowe, badania rynku czy usługi o podobnym charakterze. Zasadniczo stawka wynosi 20 proc., ale może być niższa, jeśli zastosowanie ma umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania i zagraniczny kontrahent przedstawi certyfikat rezydencji.

W ostatnich miesiącach spory koncentrują się wokół dwóch obszarów. Pierwszy to wynagrodzenia agentów handlowych – fiskus coraz częściej uznaje, że ich działalność ma elementy doradztwa, promocji czy badań rynku, co oznacza obowiązek potrącenia podatku. Drugi obszar to usługi hostingu danych. Część sądów przyjmuje, że zagraniczny serwer nie jest urządzeniem przemysłowym, więc podatek nie występuje, jednak najnowszy wyrok NSA z 30 października 2025 r. wskazuje na odmienne podejście – uznano, że przestrzeń dyskowa może być takim urządzeniem, nawet jeśli dostęp do niej ma charakter wyłącznie wirtualny.

Rozbieżności w orzecznictwie pokazują, że granice pomiędzy klasycznymi usługami handlowymi czy informatycznymi a świadczeniami objętymi podatkiem u źródła pozostają płynne. W efekcie każdą płatność za granicę warto analizować indywidualnie – zwłaszcza gdy dotyczy usług niematerialnych lub korzystania z zagranicznej infrastruktury technicznej.

[Pokaż artykuł](#)

PIT

Ulga mieszkaniowa. Fiskus nieugięty w sprawie umów deweloperskich

Źródło: GAZETAPRAWNA.PL, Agnieszka Pokojaska 05-11-2025

Dla skorzystania z ulgi mieszkaniowej nie wystarczą wpłaty na podstawie umowy deweloperskiej. Trzeba też w ciągu trzech lat przenieść własność nieruchomości – twierdzi dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w najnowszej interpretacji indywidualnej z 30 października 2025 r. (sygn. 0112-KD SL1-1.4011.583.2025.1.AO).

Sprawa dotyczyła podatniczki, która wraz z mężem sprzedała mieszkanie przed upływem pięciu lat i środki przeznaczyła na budowę domu przez dewelopera. Małżeństwo podpisało umowę deweloperską i wpłaciło całą kwotę, jednak przeniesienie własności miało nastąpić po przekroczeniu trzyletniego terminu. Fiskus uznał, że w takiej sytuacji ulga nie przysługuje, ponieważ samo wydatkowanie środków nie oznacza jeszcze nabycia nieruchomości.

Organ podkreślił, że zwolnienie z PIT obejmuje wyłącznie przypadki, gdy w ustawowym terminie podatnik faktycznie uzyska prawo własności lub współwłasności nieruchomości. Odwołał się przy tym do orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, zgodnie z którym wpłaty na podstawie umowy deweloperskiej mogą być uznane za wydatki na cele mieszkaniowe tylko wtedy, gdy w tym samym okresie nastąpi przeniesienie własności.

Choć pojawiają się już wyroki sądów administracyjnych dopuszczające korzystniejsze dla podatników interpretacje, linia organów podatkowych pozostaje niezmienna – samo finansowanie inwestycji deweloperskiej bez aktu przeniesienia własności w ciągu trzech lat nie daje prawa do skorzystania z ulgi mieszkaniowej.

[Pokaż artykuł](#)

VAT

VAT marża a proporcja odliczenia. Zapadł precedensowy wyrok NSA

Źródło: GAZETAPRAWNA.PL, Izabela Tomaszewska-Gałuszka 04-11-2025

Zła wiadomość dla podmiotów rozliczających się według procedury VAT marża. Jeśli któryś z nich chciał obliczyć proporcję odliczenia, uwzględniając całą wartość sprzedaży, musi zrezygnować z tego pomysłu – tak postanowił NSA w wyroku z 28 października 2025 r. (sygn. akt I FSK 1498/22).

Sprawa dotyczyła dużej spółki handlującej używanymi samochodami, która sprzedawała pojazdy zarówno na zasadach ogólnych, jak i w procedurze VAT marża. Spółka argumentowała, że do obrotu, o którym mowa w art. 90 ust. 3 ustawy o VAT, powinna wliczać całą wartość sprzedaży pojazdów, a nie tylko marżę. Fiskus, a następnie sądy obu instancji, nie zgodziły się z tym stanowiskiem. Uznały, że pojęcie „obrotu” należy rozumieć jako podstawę opodatkowania, a w procedurze VAT marża jest nią wyłącznie sama marża.

NSA w uzasadnieniu wskazał, że procedura VAT marża stanowi wyjątek od ogólnych zasad opodatkowania i wymaga odrębnego podejścia przy obliczaniu proporcji odliczenia. Jeśli podatnik chce wliczać do obrotu całą wartość sprzedaży, może zrezygnować z procedury marży i rozliczać VAT na zasadach ogólnych.

Wyrok potwierdza utrwaloną linię orzecniczą – w obliczaniu proporcji, która decyduje o wysokości odliczenia podatku naliczonego, znaczenie ma tylko wartość faktycznie opodatkowana, a nie cała kwota sprzedaży towarów objętych systemem VAT marża.

[Pokaż artykuł](#)

Gmina wspierająca turystykę nie działa jako podatnik VAT

Źródło: GAZETAPRAWNA.PL, Izabela Tomaszewska-Gałuszka 08-11-2025

Gmina, uczestnicząc w projekcie dotyczącym rozwoju turystyki i przekazując statek turystyczny stowarzyszeniu, działa w ramach realizacji zadań publicznych, a nie jako podatnik VAT – stwierdził NSA w wyroku z 5 listopada 2025 r. (sygn. akt I FSK 1885/22). W związku z tym orzekł, że zniesienie współwłasności statku przez gminę nie stanowi działalności gospodarczej, niezależnie od tego, że był on wykorzystywany do celów komercyjnych przez inne podmioty.

Sprawa dotyczyła gminy, która wspólnie z innymi samorządami nabyła statek w ramach projektu promującego turystykę wodną. Po zakończeniu przedsięwzięcia współwłasność została zniesiona – jedna z gmin przejęła statek na własność. Organy podatkowe uznały, że gmina uczestniczyła

w działalności gospodarczej, ponieważ statek był używany do komercyjnych rejsów przez stowarzyszenie, jednak sądy obu instancji nie podzieliły tego stanowiska.

NSA wskazał, że gmina nie uzyskiwała żadnych przychodów, nie prowadziła działalności o charakterze ciągłym ani nie działała na rynku w sposób konkurencyjny wobec innych podmiotów. Sam fakt wykorzystania statku przez odrębny podmiot do działalności komercyjnej nie oznacza, że gmina sama prowadziła działalność gospodarczą. Czynność zniesienia współwłasności miała charakter jednorazowy i była elementem realizacji zadań publicznych – a więc pozostaje poza zakresem opodatkowania VAT.

[Pokaż artykuł](#)

Postępowanie podatkowe

Nie ma pewności, czy zmiany w ordynacji podatkowej przyniosą korzyści podatnikom

Źródło: GAZETAPRAWNA.PL, Agnieszka Pokojńska 03-11-2025

Już 4 listopada 2025 r. wchodzi w życie dwie nowelizacje ordynacji podatkowej (Dz.U. poz. 1414 i 1417). Jedna ograniczy naliczanie odsetek za zwłokę w przypadku długotrwałych kontroli, a druga rozszerzy zasadę rozstrzygania wątpliwości na korzyść podatnika. Zmiany oceniane są jako korzystne, choć eksperci ostrzegają, że w praktyce organy mogą próbować obchodzić ich skutki.

Pierwsza nowelizacja przewiduje, że jeśli kontrola podatkowa lub celno-skarbowa potrwa dłużej niż sześć miesięcy, odsetki od zaległości nie będą naliczane za okres po upływie tego terminu – aż do jej zakończenia. Nowe zasady obejmą także kontrole wszczęte w ciągu sześciu miesięcy przed wejściem przepisów w życie. Jednak do wspomnianego limitu nie będą wliczane opóźnienia wynikające z winy podatnika lub „z przyczyn niezależnych od organu”, co może w praktyce ograniczyć korzystny efekt zmian.

Druga nowelizacja rozszerza zasadę *in dubio pro tributario* – rozstrzygania wątpliwości na korzyść podatnika – na wątpliwości dotyczące stanu faktycznego. Zasada ta będzie miała zastosowanie nie tylko w postępowaniach podatkowych, lecz także w czynnościach sprawdzających oraz kontrolach podatkowych i celno-skarbowych. Co istotne, obejmie jedynie postępowania wszczęte z urzędu.

Nowe przepisy zawierają jednak wyjątki. Organy nie będą musiały stosować zasady rozstrzygania wątpliwości na korzyść podatnika, jeśli sprzeciwia się temu „ważny interes publiczny” lub „istotny interes państwa”. Te nieostre pojęcia mogą – jak wskazują doradcy podatkowi – stać się pretekstem do ograniczenia ochrony, którą ustawodawca deklaratorywnie chciał wzmocnić.

[Pokaż artykuł](#)

DMS TAX Sp. z o. o.

Spółka Doradztwa Podatkowego

al. Lipowa 32

53-124 Wrocław

Spółka jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy KRS. Kapitał zakładowy wynosi 50.000 zł i jest w pełni opłacony. KRS 0000231073; REGON 020041354; NIP 894-28-25-006. Zarząd: Jacek Dobrucki; Henryk Suhecki.

Prezentowane w TaxPress treści stanowią wyłącznie streszczenie publikacji zamieszczanych na łamach różnych periodyków. Dokładamy wszelkich starań aby nawet potencjalnie nie naruszać praw autorskich związanych z omawianymi przez nas artykułami.